

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

**BESCHIKKING BETREFFENDE DE TOELAATBAARHEID
IN ADMINISTRATIEVE CASSATIE**

VOORZITTER VAN DE XIVe KAMER

**nr. 6918 van 11 mei 2011
in de zaak A. 199.932/XIV-33.040**

In zake :

XXXXX

bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Peter JP Lips
kantoor houdend te 1050 Brussel
Louizalaan 65 bus 11
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

Het cassatieberoep, ingesteld op 22 april 2011, strekt tot de nietigverklaring van het arrest nr. 58.542 van 24 maart 2011 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Het administratief dossier is op 29 april 2011 aangekomen ter griffie.

Er is toepassing gemaakt van artikel 20 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, zoals gewijzigd door artikel 8 van de wet van 15 september 2006 tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, en van de artikelen 7 tot en met 11 van het koninklijk besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

De verzoekster gaat in haar enige middel voorbij aan het feit dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen vaststelt dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen terecht heeft geoordeeld dat geen geloof kan worden gehecht aan haar beweerde verblijf in Afghanistan omwille van onder meer haar gebrekkige kennis

van de levensomstandigheden van hindoes en sikhs in Kaboel, het feit dat zij zo goed als niet op de hoogte is van wat er leeft binnen de kleine gemeenschap van hindoes en sikhs in Kaboel, haar summiere politieke kennis van Kaboel en Afghanistan en de tegenstrijdigheden tussen haar verklaringen en die van haar echtgenoot betreffende de eerste Baisakhiviering na de val van de taliban. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen stelt vervolgens dat de taskara van de verzoekster geen afbreuk doet aan deze vaststelling aangezien deze reeds dateert van 1988 en zij haar verblijfsituatie noch haar staatsburgerschap na die datum aantoont. Deze vaststellingen vinden, in tegenstelling tot wat de verzoekster aanvoert, wel degelijk steun in het administratief dossier en betekenen niet dat van de verzoekster een negatief bewijs wordt verwacht. Het enige middel is in die mate kennelijk ongegrond.

Wat betreft de toelichting die de verzoekster op 5 november 2010 per aangetekend schrijven aan de dienst Vreemdelingenzaken heeft overgemaakt, kon de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen niet anders dan vaststellen dat dit stuk zich niet in het administratief dossier bevindt. De verzoekster had voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen ook niet aangegeven om wat voor toelichting het zou gaan. Het enige middel is in die mate kennelijk ongegrond.

Zoals in het bestreden arrest wordt opgemerkt, maakt de verzoekster zelf een bewijs van een verband tussen de algemene toestand van haar land van herkomst en haar persoon onmogelijk door ongeloofwaardige verklaringen af te leggen over haar voorgehouden verblijf in Afghanistan. Het belang van de notie “recent verblijf” ligt net in de beoordeling van het risico dat de verzoekster zou kunnen lopen bij een terugkeer naar haar land van herkomst. Bij gebrek aan duidelijkheid omtrent haar recent verblijf is het immers niet uitgesloten dat de verzoekster over een verblijfsrecht beschikt in een derde land waardoor zij naar dat derde land zou kunnen terugkeren. Het nagaan van het recente verblijf kadert dan ook binnen het onderzoek naar de nood aan subsidiaire bescherming. De vaststellingen betreffende het verblijf van de verzoekster in Afghanistan vinden, zoals hoger reeds werd aangehaald, wel degelijk steun in het administratief dossier. Het enige middel is ook in die mate kennelijk ongegrond.

B E S L U I T :

1. Het cassatieberoep is niet-toelaatbaar.

2. De verzoekster wordt verwezen in de kosten van het cassatieberoep, begroot op 175 euro.

Deze beschikking is, na beraad, uitgesproken te Brussel op elf mei tweeduizend en elf, door:

Carlo Adams,	wnd. kamervoorzitter,
	staatsraad,
bijgestaan door	
Joris Casneuf,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Joris Casneuf

Carlo Adams